

Nyfikenhetsvandring 53 - Kyrkans folk lever av nattvardens hälsodryck (Kyrkans folk del IV)

Bidrag från Bengt Pleijel
2006-01-01
Senast uppdaterad 2007-11-28

Detta är nyfikenhetsvandring 53 Kära Kyrkans folk!

Kära bror och syster! Du kan de heligas Samfund på vänstra handens fem fingrar. Vi har nu kommit till ringfingret. Det påminner oss om nattvardens bröllopsmåltid. Jesus är brudgummen. Vi tillsammans är bruden. I nattvarden förenas vi med honom i en innerlig kärlek.

Vi fortsätter nu våra vandringar för att se hur Kyrkans folk lever för att bevara det liv vi fått. Denna gång är temat: Kyrkans folk lever av nattvardens hälsodryck. Den danske psalmdiktaren Grundtvig talar i svensk Psalm 258:6 om nattvarden som en hälsodryck. O kärlek, som har

en sprudlande källa av liv för envar,
du fyller, i kraft av vår Frälsares ord,
välsignelsens kalk på hans heliga bord.

Din hälsodryck bjud oss härnere

och bliv vårt eviga liv. Nattvarden är en hälsodryck. När vi går till nattvarden får vi först lägga av oss allt det som gjort oss smutsiga och sjuka. Synden bekänns, allt det som drar oss neråt och gör att vi har svårt att orka med. När vi sedan hör orden om att "Kristi kropp är för dig utgiven" och "Kristi blod är för dig utgjutet" är detta ord som är liv för envar som finner dem och läkedom för hela hans kropp (Ordspr 4:22). De friska krafterna når in i oss! Den himmelska kärleken når in i oss. Vi - bruden - förenas med brudgummen, Jesus, i en innerlig gemenskap.

Välkommen till bröllopfesten! Där får vi hälsodrycken! hälsar er Ger vandringen ilskor, grubblor, tröstor och glädjor?

Kontakta då Bengt genom att klicka på författarnamnet för denna artikel. Innan vi vandrar iväg på denna 53:dje vandring tittar vi först på de sju vandringar som Kyrkans folk gör i de heligas samfund. de heligas samfund

Vandring 51 Kyrkans folk lever tillsammans

Vandring 52 Kyrkans folk lever i dopet

Vandring 53 Kyrkans folk lever av nattvardens hälsodryck

Vandring 54 Kyrkans folk lever i bön

Vandring 55 Kyrkans folk lever av Ordet

Vandring 56 Kyrkans folk lever för att bära frukt

Vandring 57 Kyrkans folk lever av himmelska gåvor Vi skriver med stora bokstäver:

EN HELIG ALLMÄNNELIG KYRKA På denna vandring 53 går vi in i nattvardens friska liv med hjälp av Anders Frostenssons psalm 393. Vers 1:

Vers 2:

Vers 3:

Vers 4:

Vers 5: Och så till sist: Reflektionen

Psalm 393, vers 1. Du öppnar, o evige Fader,
i Kristus din famn

mot dem som församlats

i längtan och bön i ditt namn När vi kommer till Nattvardens måltid kommer vi in i det kraftfält som heter i Kristus. Genom dopet har vi förts in dit och fötts in dit. Döpselbundet gör oss delaktiga i det nya förbundets måltid. Det händer mycket vid en nattvardsgång. Först och främst anar vi att Himmelen är närvarande här. Du öppnar, o evige Fader, i Kristus din famn. Gud är här. Änglarna är här. Hela den himmelska härskaran är här. Herrens trogna i alla tider är här. Vi anar sången inför Guds tron. Helig, helig, helig

är Herren Sebaot,

hela jorden är full av hans härlighet.

(Jesaja 6:3) Gud är här. Han är helig, helig, helig. Han är hel. Full av godhet, kärlek, friskhet, skönhet. Men jag - jag är halv, trasig, smutsig ... Det underliga är att Gud, trots att vi är sådana som vi är, ändå öppnar sin fadersfamn emot oss. Han gör det som han gjorde första gången i dopet, då han sträckte ned sina två händer, Sonen och den helige Ande, och lyfte oss upp i sin famn.

Han gör detta på ett så påtagligt sätt i varje nattvardsgång. Han drar oss ur det vi sitter fast i och lyfter oss in i sin kärleks famn. Då kan vi höra orden För dig! För dig! När vi hör de orden, hör vi pulsslagen från Guds fadershjärta. De sägs till varje nattvardsgäst att varje nattvardsgäst skall förstå att just hon är älskad, dyrbar, viktig för Gud. Vi behöver detta för att inte gå förlorade i denna värld.

När vi är där med Jesus i nattvarden är vi också tillsammans med alla dem som han firade måltid med när han vandrade omkring här på jorden. Vi ser honom bland tullindrivare och Galiléens skräpfolk, bland syndare och dåligt folk av olika slag. Jesus älskar dessa dåliga människor så mycket att han vill rädda dem från de synder de sitter fast i. Jesus är inte syndens vän. Men han är syndares vän. Han rättfärdiggör inte synden. Han rättfärdiggör syndaren. Att Jesus tar sig an sådant folk retar många. De rynkar

sin fromma näsor och slungar ut ett hänfullt ord om Jesus: Den mannen tar emot syndare och äter tillsammans med dem (Lukas 15:2). Detta är en god beskrivning av vad som sker vid varje nattvardsgång. Nattvarden är en måltid för syndare. Jesus som är syndares vän möter dem där som syndares räddare. Guds fadersfamn öppnar sig

mot dem som församlats i längtan och bön i ditt namn.

Denna bön och längtan och förväntan

kan du kanske uttrycka med Psaltaren 42:2-3,6 Som hjorten trängtar efter vattenbäckar,

så trängtar min själ efter dig, o Gud.
 Min själ törstar efter Gud,
 efter den levande Guden. Varför är du så bedrövad, min själ,
 och så orolig i mig?
 Sätt ditt hopp till Gud.
 Jag skall åter få tacka honom.

Psalm 393, vers 2. Du gläder och stärker vår själ
 med förlåtelsens ord,
 med drycken som släcker all törst,

Och med bröd från ditt bord. Vi lever i en bråkig värld. Där är mycket som gör oss ledsna och mycket som suger kraften ur oss. Vi törstar och vi hungrar efter det äkta livet. Vi inser att vi behöver ett rikt inre liv för att kunna leva mitt i allt detta. Vid varje nattvardsgång förflyttas vi till Salen i övre våningen. Vi får vara där tillsammans med Jesus och hans lärjungar. Vi får lära oss av dem hur det går att leva i en bråkig värld. Tillsammans med dem får vi äta påskmåltiden. Denna måltid firas till minne av Gamla Testamentets största händelse: Befrielsen ur Egypten. Det är i samband med den måltiden som Jesus instiftar den heliga Nattvarden. Det är den måltiden vi firar till minne av Nya Testamentets största händelse: Befrielsen på Golgata. Jesus drar oss nu in i dessa händelser. Vi är där tillsammans med lärjungarna. Vi ser hur Han under denna måltid lyfter upp ett brödstycke, han bryter det och ger åt lärjungarna och säger: Detta är min kropp. Och sedan ser vi hur han lyfter upp vinbägaren och säger: Detta är mitt blod. Precis som han bryter brödstycket så skall hans kropp brytas ned på Golgata. Precis som vinet hålles ut ur kalken så skall hans blod gjas ut på korset. Detta som ser så meningslöst ut - att han ska plågas ihjäl - vrids till en mening för oss. Korset är inte ett meningslöst lidande. Det sker för vår skull. Och varje gång vi äter denna måltid är Jesus själv med oss i detta bröd och vin. Vi får höra hur han gläder och styrker vår själ med förlåtelsens ord. Vi får se hur han som är Guds lamm tar bort våra synder och vi får höra att vi är älskade intill döden på ett kors: Kristi kropp för dig utgiven. Kristi blod för dig utgjutet. I varje nattvard anar vi hans närvaro. Vi tar emot drycken som släcker all törst, och vi tar emot bröd från ditt bord. Omkring Jesus i nattvardssalen råder frid, stillhet, glädje. Utanför skockar sig orosmolnen. Därutanför finns Jesu fiender. De väntar på det rätta tillfället. Då kommer de och slå till och slå till hårt. Överstepräster och fariséer kallar samman stora Rådet och säger: Vad gör vi? Den här mannen gör många tecken. Om vi låter honom hålla på så här, kommer alla att tro på honom, och sedan kommer romarna och tar ifrån oss både vårt tempel och vårt folk." ... Från den dagen överlade de om att döda honom.

(Joh 11: 47-48, 53) Innan Jesus och hans lärjungar lämnar salen sjunger de "lovsången". Det är psaltarpsalmerna 113-118. Flera av de ord som där står brukar också vi sjunga. Vi kallar dem "bibelvisor". Lyssna till dem och lev dig in i att just dessa ord sjöng Jesus den sista kvällen i Jerusalem. Jesus som vet vad som skulle hända honom, vet att han ska gå mot tortyr, korsfästelse och död han sjunger bl.a så här: Man ger mig hårda stötar för att få mig på fall, men Herren hjälper mig. Herren är min starkhet och min lovsång, han blev mig till frälsning. Man sjunger med jubel om frälsning i de rättfärdigas hyddor. (Psalt 118:13-15). Vi vet inte vad som ska hända oss i morgon. Men vi får gå in i den okända framtiden tillsammans med Jesus, han som är vår starkhet och vår lovsång. I allt som händer får vi ha vår blick på honom. Han ger oss ett rikt inre liv så att vi kan leva i en bråkig värld. "Stärkta av måltidsrasten bryter vi glada upp, lovprisande din eviga närvaro".

Psalm 393, vers 3. Du gör oss till ett med varandra
 Kring altarets rund,
 Till ett med din Son

I din lidande kärleks förbund Vi förenas först med Jesus i hans lidande kärleks förbund. För att förstå det flyttas vi in i det drama som utspelades i Jerusalem omkring år 33. Spänningen i konflikten mellan Jesus och folkets ledare har stegrats. Ingen kan vara blind för deras hat. När som helst kan de slå till. Och de kommer att slå till hårt, när tillfälle ges till det. De gör allt för att bli av med den farlige Jesus. Jesus vet detta. Han vet att han är invigd att vara Herrens lidande tjänare. Läs Jesaja 53. Han vet att han skall bli slagen för våra missgärningars skull. Straffet skall läggas på honom. I vårt ställe skall han lida och dö. Han dör för att vi skall leva. Genom hans sår blir vi helade. Jesus vet att han är Guds lamm som borttager världens synd. Detta vill Jesus nu förklara för sina lärjungar. Därför gör han något högst oväntat. Han instiftar en ny måltid. Nattvarden instiftelseord berättar om detta.

Den natt då han blev förrådd,
 tog han ett bröd,
 tackade, bröt det och gav åt lärjungarna och sade: Tag och ät.

Detta är min kropp som blir utgiven för er.
 Gör detta till min åminnelse. Likaså tog han kalken,
 tackade och gav åt lärjungarna och sade: Drick av den alla.

Denna kalk är det nya förbundet genom mitt blod,
 som blir utgjutet för många, till syndernas förlåtelse.

Så ofta ni dricker av den,
 gör det till min åminnelse Psalm 393 vers 3 säger att det är två ting som sker i nattvarden. Först händer det att vi får gemenskap med varandra:

1) Du gör oss till ett med varandra kring altarets rund. Sädeskornen kommer från många olika håll. Men i nattvarden smälter de samman till ett enda bröd. Vi som böjer knä vid nattvardsbordet kommer från många olika håll. Vi kommer från olika miljöer. Vi har olika erfarenheter. Vi representerar olika åldrar. Men vid nattvardsbordet blir vi till ett med varandra.

Vi hittar jämlikheten vid nattvardsbordet. Alla böjer sina knän. Alla är tysta. Ingen kan skryta med hur fin han är. Alla är föremål för samma utgivande kärlek: Kristi kropp för dig utgiven. Kristi blod för dig utgjutet. Vi kommer som små, fattiga syndare till samme store, rike Frälsare. När Jesus Kristus är i oss, förlöses vi från oss själva och börjar fråga efter varandra. Hur har du det? vi går där fyllda av Jesu kärlek finner vi varandra. Därför har nattvardsgången stor betydelse för vårt vardagsliv. Det andra som

sker är att vi får gemenskap med Jesus:

2) Du gör oss till ett med din Son i din lidande kärleks förbund. När vi kommer till nattvarden är det någonting vi ger och någonting vi tar emot Vi ger Jesus våra synder.

Vi går inte till Nattvarden därför att vi är så bra. Vi går dit därför att vi är syndare som behöver Jesus. Jag klarar inte av mitt liv utan hans hjälp. För att kunna ta emot hans gåvor måste jag bli tömd på mitt eget. Jag lämnar ifrån mig mina synder genom att bekänna dem. Vi tar emot Jesu kropp och blod.

Det är Jesu himmelska kropp vi tar emot i den heliga nattvarden. Inte någon jordisk kropp. Den Jesus vi tar emot i nattvarden är den himmelske Konungen, som här på jorden dött och uppstått för oss. I Nattvarden får vi del i hans seger. När vi firar nattvard gör vi det till Jesu åminnelse.

Gör det till min åminnelse Vad menas med det?

1. Vi påminns om Jesu närvaro.

Nattvarden hjälper oss att ha Jesus i våra tankar. Vi ser honom i salen i övre våningen, då han instiftar Nattvarden. Vi tänker på hans kärlek, på hans död för oss och på hans seger.

Men Nattvarden är inte en minnesfest där vi fastnar i det förflutna. Ty när vi firar Nattvard till Jesu åminnelse, blir det förflutna närvarande här. Jesus är inte längre 2000 år långt borta. Han är här. NU! Nu drar han oss fattiga syndare ur syndens grepp och flyttar in oss i sin försonande kärlek. Genom Nattvardens bröd och vin, som är Jesu Kristi sanna kropp och blod, flyttar denna försonande kärlek in i oss. 2. Gud påminns om Jesu försoning.

Försoningen har skett en gång för alla på Golgata kors. Varje gång vi firar nattvard blir denna försoning levande för oss. Men vi gör också denna försoning levande för Gud, vår käre himmelske Fader. Vi håller fram för honom korsets offer och löfte. Och vi säger till honom: "Detta har du gjort för oss. Därför vågar vi komma till dig."

I Gamla Testamentet berättas om att Gud sluter ett förbund med Noa efter syndafloden. Förbundet är regnbågen. Detta tecken är en påminnelse för Gud om vad han har lovat. När jag låter moln stiga upp över jorden och regnbågen syns i skyn SKALL JAG TÄNKA PÅ mitt förbund som har slutits mellan mig och er (1 Mos. 9:14-15).

För Jesu skull vågar vi nalkas den helige Guden. Därför håller vi fram Jesu försoning för Gud när vi firar nattvard. 3. Djävulen påminns om sitt nederlag på Golgata.

Djävulen är rädd för nattvarden. Han vill få oss att tro att vi inte behöver nattvarden eller är för syndiga eller ovärdiga för att gå till nattvarden. Han förlorar sin makt över oss, då vi ser på Jesus och tar emot Jesu kropp och blod.

Psalm 393, vers 4. Till ett med de trogna,
som nu i din härlighet bo,
i samma bekännelse,

samma tillbedjan och tro. Altarringen där vi böjer knä är egentligen ingen ring. I alla fall ser vi bara halva ringen. Den andra halvan finns. Men den är osynlig för våra ögon. Men ibland kan det förunnas oss att få se det osynliga. Vi får se hur en stor skara som ingen kan räkna finns vid den andra halvan. Där är helgon och martyrer. Där är Herrens trogna i alla tider, våra fromma fäder och mödrar, ja alla dem som tagit emot den hand som Jesus sträckte ut till dem och lät sig ledas av Honom in i den himmelska nattvardssalen. Vi gläder oss över att få fira nattvard tillsammans med de trogna, som nu i din härlighet bo. Den heliga nattvarden är en himmelsfest på jorden. Himmelen öppnas över oss. Vi får lära oss att leva ett osynligt liv tillsammans med Kristus hos Gud (Kol 3:3 X2000). Vi får se in i det osynliga. In i Guds värld. Med hjärtats ögon (Ef 1:18) kanske vi ibland kan få se det som den förste martyren Stefanus såg (Apg 7:56): Jag ser himlen öppen och Människosonen stå på Guds högsta sida. Jesus, min Herre, sitter inte. Det står att han står. Han som annars sitter på den himmelska tronen på Faderns högsta sida, har rest sig upp.

Varför?

Därför att han har ett brinnande intresse för och engagemang i sina vittnens problem.

Vid nattvardsbordet kan Jesus ibland bli så verklig för oss. Han ser mig, han bryr sig om mig!

Han ser mig och alla de trogna, som nu i din härlighet bo, i samma bekännelse, samma tillbedjan och tro.

Psalm 393, vers 5. En gång alla släkten och folk
böjer knä för din tron,
till dig och till Sonen och Anden

höjs lovsångens ton. Det som händer nu här på jorden det kommer att hända där på den stora himmelsfesten. Nu får vi en försmak av det. Nu får vi träna oss för det. Tillsammans med Herrens trogna i alla tider får vi vara där. Vi ser protestanter och katoliker och ortodoxa och hottentotter och buschmän och kineser och svenskar. Ja, vi ser hur alla släkten och folk böjer knä för din tron. Alla böjer knä, alla är små, alla riktar sina ögon mot Jesus. Vi ser att Han gjort ett förvandlingsunder med våra ögon. Vi finner så mycken kärlek i dem. Och så hör vi bruset av lovsångens ton. Det är Herrens trogna i alla tider och hela den himmelska härskaran som tillbeder och sjunger och jublar och höjer lovsångens ton till dig och till Sonen och Anden. Vi smittas ned av lovsången och stämmer in HELIG, HELIG, HELIG

HERRE GUD SEBAOT,

HIMLARNAS OCH JORDEN ÄR FULLA

AV DIN HÄRLIGHET.

HOSIANNA I HÖJDEN.

VÄLSIGNAD VAR HAN SOM KOMMER,

I HERRENS NAMN.

HOSIANNA I HÖJDEN. Ger vandringen ilska, grubblor, tröstor och glädjor?

Kontakta då Bengt genom att klicka på författarnamnet för denna artikel.

Reflektion Samtala med dig själv och/eller med någon annan:
(Sänd gärna in dina reflektioner till oss) Läs eftertänksamt de fem verserna av psalmen 393.
Försök i varje vers se vad du lärde dig om nattvarden. Du öppnar, o evige Fader,
i Kristus din famn
mot dem som församlats
i längtan och bön i ditt namn. Du gläder och stärker vår själ
med förlåtelsens ord,
med drycken som släcker all törst,
Och med bröd från ditt bord. Du gör oss till ett med varandra
Kring altarets rund,
Till ett med din Son
I din lidande kärleks förbund. Till ett med de trogna,
som nu i din härlighet bo,
i samma bekännelse,
samma tillbedjan och tro. En gång alla slakten och folk
böjer knä för din tron,
till dig och till Sonen och Anden
höjs lovsångens ton. Ger vandringen ilskor, grubblor, tröstor och glädjor?
Kontakta då Bengt genom att klicka på författarnamnet för denna artikel.